

823

Родова Земедар

ПОДЪТЪ ВЪЛНИЯ.

IX година.

24 лекции на общия окултенъ класъ, държана на
5.II.1930 год. Изгрѣвъ.

Отче нашъ.

Солонянитъ.

Ще прочета втората глава отъ посланието къмъ ~~Римляните~~.

Интересно е, понеже е едно увъщане къмъ върруещъ.

Значи свѣтът много не е измѣнилъ. Отъ врѣмето на апостолъ Павелъ не се е измѣнилъ. Въ живота има известни положение, които сѫ подобни на топенето на снѣга. Лѣтно врѣме се увеличаватъ рѣкитъ, послѣ се смаляватъ. Прѣходни състояния сѫ това. Обаче винаги въ природата има едно течение напрѣтакавъ трѣба да бѫде сѫщинскиятъ човѣкъ. Сега до тамъ, додѣто сте достигнали трѣба разширене на съзнанието ви, да разбирате Божиитъ птица. Сега мнозина въррущи въ врѣмето на Христа въ миналите години и сега схващатъ много механически въпроса за вѣрата. Запривѣръ спасението по благодать, и чрезъ усилие на човѣшката уволяния. Това сѫ се теории. Какво човѣкъ може да направи чрезъ усилие на еволюциета? да кажемъ, ако единъ човѣкъ се стреми да бѫде добъръ, може ли добриятъ човѣкъ да прави усилия, че да бѫде добъръ. Но самото естество човѣкъ е добъръ, когато единъ изворъ, извира, той не прави никакво усилие да извира, той нико се мечи. Усилия прави само болниятъ, който иска да стане отъ леплото. Здравиятъ никакви усилия не прави. Но болниятъ, когато иска да стане, че се върти на едната страна, на другата, да стане. Когато грѣшникъ се стреми да бѫде праведенъ, той прави ли усилия? Праведниятъ нѣма какви усилия да прави. Въ него нѣщата вървятъ по един естественъ путь. а най-първо ще схванете ония естествени положения, туй нормалното естество. Азъ взимамъ думата естество въ този ширидъ и добъръ смисълъ. Човѣкъ е роденъ добъръ. Сега вдичките противорѣчия въ свѣта произтичатъ отъ едно ненормално положение въ свѣта, неестествено положение, дали може да обяснимъ или не, то е другъ въпросъ. Двама души не могатъ да се спогодатъ, има едно неестествено положение въ своите разбирания, въ научните разбирания, въ обществения животъ. З апримѣръ вземете бѫдащето общество, какъ ще се съгради, на каква база. Сега обществето се гради въху бащата и майката. Обществото оттамъ започва. Това общество страда, понеже между бащата и майката винаги има споръ, нѣкакви тѣхни вътрѣшни неразширения. Сега именно разглеждамъ спорътъ между бащата и майката се явява отъ нищо и никакви причини. Този споръ се прѣдава и на дѣцата. Тѣ си споратъ. Чомъ се спори бащата и майката, не може вече да има възпитание за дѣцата. Въ туй отностъ, когато птиците замѣтятъ яйцата, никакъвъ споръ не става. Прѣди да сѫ сиѣсли яйцата, прѣди да сѫ станали баща и майка, има споръ, но чомъ замѣтятъ отношенията сѫ приятни любовни отношения. Сега вие ще

Любовните отношения съ съмисъл на флиртъ. Флиртъ какво е? Любовните отношения и флиртъ, какво е. Любовните отношения и флиртовите отношения какви са? Кажете ми сега тия отъ васъ, които са флиртували, какво нѣщо е флиртъ? (При флирта нѣма цѣль.) Както и да е на всички тия хонятия и идеи имъ да вате нѣкакъ вторично значение. Най-първо ще дойдатъ онни чувства, които създаватъ флирта. Флиртъ се дѣлжи на едно чувство. Флиртъ не е пълно изражение на чувствата въ човѣка, явява се временно, но тази форма не изразява напълно чувството. Флиртъ е лѣжливо чувство, не е върно чувство. Кое чувство е по-установено. като идете при бакалария гледа да прѣкара захарвта, ориза, маслинитъ, казве: много хубави сѫ, по послѣ има да чистите ориза. Нѣкой пътъ погледне, иска да те има за мушерия, даде ти нѣщо хубаво.

Казвамъ: трѣбва да се гради върху бацата и майката. Мнозина отъ васъ нѣмате идейна ясна прѣдстава, какво нѣщо е бацата и какво нѣщо е майката. Нѣкой иска да се жени. Хубаво, да се жени. Въ природата такъвъ ангажиментъ нѣма го, единъ социаленъ институтъ установенъ, както е сега женитбата не съществува. Въ приготва съществуватъ отношение на половетъ. Отношение на баща и майка съществуватъ, но какво е отношението? Може майката да съзнава или да не съзнава, тя иска да роди дѣти какво дѣте ще роди. У всичките майки въ свѣта, колкото има, всичките майки раждатъ това, което сѫ тѣ. Но често човѣкъ ражда това, което не е. И първата майка въ свѣта роди едно същество, което не бѣше като нея. Каний не бѣше отъ същия баща, нищо пѣвче. Първиятъ синъ, който й се роди въ свѣта ни най-малко не мязаше на баща си, защото тоzi човѣкъ въ рая бѣше джунгли, кротъкъ и смиренъ, той не бѣше месоядецъ, вегетариянецъ бѣше, тия негови синове, като излѣзоха навѣнъ, не бѣха вегетарианци, месоядци бѣха. Заради една малка причина отъ кждѣ научи принася жертвоприношение, дига цѣпеницата, убива брата си. Защо имено, че неговиятъ димъ не отива направо нагорѣ, но пълѣлъ по земята. Кой е виноватъ, че неговия димъ пълѣлъ на жертвоприношението. Хубава философия! Казвамъ: кой е причина че димъ не отива нагорѣ. Често бацата и майката се каратъ за дима, дали е димътъ на бацата или димътъ а майката не отива нагорѣ, пълло по земята. Майката всѣкога трѣбва да роди едно същество, което поне да седи по душа тѣй чисто и вѣзвишено като нея, не да биде уденъ прѣстѫникъ, нода биде подобенъ на нея. Или друго яче казано: да роди една душа, вѣзвишена, която да дойде да гради и да помага на човѣцеството. Сега свѣтъ е наплоденъ, отъ какво? - ние имаме излишъкъ на същества непотрѣбни на земята, които чакатъ, готови, седатъ да дойде Царството Божие да ядатъ и да пиятъ.

и да се удоволствуватъ. Тъкъм дошли. А пъкъ на земята нъма място за удоволствие, изключено е всъко удоволствие. Животът не е удоволствие. Слѣдствие на това прѣстъпване на този законъ постоянно има наказания, страдания. Едно малко удоволствие ще си позволишъ но изъносъ ще ти излѣзъ. Казвате: защо тъй нали трѣбва да се живѣе. Да се живѣе, но животът и флиртът са както влюбването и флиртът, такава е почти разликата. Да живѣшъ е едно нѣщо и да се удоволствувашъ е друго нѣщо. Ти може да бѫдешъ майка, ако родишъ един синъ, щомъ родишъ единъ прѣстъпникъ, ти не си майка. Ти си кърмилиница на прѣстъпленietо. Единъ изворъ, отъ който излиза мътна вода, какъвъ изворъ? Изворъ наричамъ онзи, който извира вай-хубавата вода. Майкитъ трѣбва да подготвяте условията да дойдатъ онни възвишените души, които очакватъ горѣ на небето, понеже тъкъ сами не може да слѣзатъ на земята. Тогава въ скъдаче бащитъ ще се явяватъ само веднажъ въ мѣсецъ, въ бѫдещето общество майкитъ ще излѣзатъ на сцената, тя ще каже, че бащата е нѣкъдъ далечѣ, той ще се явява като тъхенъ приятель, нъма да казва, че е тъхенъ баща, майката ще ги отглежда, че има авторитетъ. А пъкъ сега бащата и майката, като се каратъ, никакъвъ авторитетъ нѣматъ, дѣцата виждатъ какъ се каратъ, спорятъ се и губятъ авторитета. Тъй като бащата е нѣкъдъ ще има авторитетъ, веднажъ въ мѣсецъ ще се явява въ къщи, казвамъ: какъ ще ви се види това. Той ще ходи на друго място. Че тогава майкитъ ще бѫдатъ осигурени, не като сега да й се запали главата. Че бѫде тя осигурена, конфортно жилище. Бащата, когото дѣцата не знаятъ, ще донесе нѣщо като тъхенъ приятель. Тъкъ се ще мислятъ че видатъ нѣкога баща си, зада се създаде единъ емпулсъ. При сегашните условия на природата да се създаде единъ емпулсъ. Камавъ: да знаете баща си и да не познавате. Много добре е баща си да не сте го виждали, но да носите неговия характеръ. То ще бѫде една фаза. Въпросътъ за женитбата седи друго яче. Трѣбва да знаете, вие не се жените да намѣрите единъ мажъ да ви гледа, вие не се жените да се удоволствувате. Вие влизате въ природата да стане майки да родите единъ два светии. Като дойдете съ туй, ще се подигне една душа, пъкъ ако роде единъ прѣстъпникъ като Кайна, осъвѣти че нѣма да има никакво подигане, но ще останешъ назадъ въ свѣта да си из-броявяшъ купувашъ грѣховетъ на туй развитието. Казвамъ идентъ на майките. Тия вашитъ синове и вашитъ дѣци да иматъ високо мнѣніе за васъ, че иматъ единъ свещенъ трепетъ къмъ майката, понеже светия дошлиъ напрѣдъ. Сега дошлиъ нѣкой отъ долните свѣтове, тогава синътъ казва: ти цацо си ме родила, трѣбваше да ме изгледашъ. Той седи, казва: това ще направишъ, онова ще напра-

ВИШ. Питамъ този синъ, който заповъдва на баща си, какъвъ синъ? Той ще се опретне да работи, че поси своята способности. Съ малко ще се научи, не му тръбва много учение, както сега учатъ.

Вземете да кажемъ, вие имате единицата, посрѣдъ имате 2. Каква е разликата, букавално, каква е разликата между единицата и двѣ. Ако вземете като количество, имате едно кило захаръ, имате двѣ кила захаръ, имате едно дрѣво имате и двѣ ябълки дървета, тогава какво е отношението между едно кило захаръ и другите двѣ? Имате една ябълка и двѣ ябълки, по какво се отли-
чаватъ двѣтѣ ябълки? Ако вие не разбирате закона, двѣтѣ е ~~законъ~~ за прими-
ряване на противорѣчието на единицата. Когато съществува едно противорѣ-
чие въ единицата, въ личния животъ на човѣка, всѣкога въ личния животъ на
човѣка съществува едно противорѣчие, ти може да примиришъ тома противорѣ-
чие само съ закона на двѣтѣ. Ако вземете Питагора, той е дошълъ до числото
4 въ своята система той е спрѣлъ до 4. Числото 4 е законъ за примирияване
на противорѣчия, които произлизатъ отъ двѣ, спорѣтъ, които може да се произ-
веде между двѣ единици, между два живота, може да се примири съ 4. Спорѣтъ
между двѣ единици означава сѫщеврѣменно женскиятъ принципъ. Спорѣтъ меж-
ду двѣ жени може да се ~~измѣни~~ разрѣши съ числите ~~4~~. Една жена, която се
въ себе си
можи да се примири съ числата 4. Сега да направя мисълъта си ясна.
Гладенъ си, или гладътъ съществува като една сила, която дѣйствува въ
свѣта. Ние не знаемъ каква е, какъ се е родила, коя е дѣлбоката причина, но
като явление ти седишъ и се ~~безспокоишъ~~, ~~безспокви~~ те стомахътъ, ставашъ
малко нервенъ, не си разположенъ духомъ. Значи за глада тръбва единъ методъ.
Кой е методътъ? Давамъ ти една ябълка, или круша, или свива или малко печент
хлѣбъ съ сирене. Бѣлгариинътъ и искали това сирене да задоволи глада. Този
методъ е общъ за всички сѫщества, като започнете отъ най-ниските отъ ми-
кробитъ до човѣка се сѫщиятъ законъ е на уденето и утвърждаването на гла-
да. Представете си сега вашиятъ синъ, сега законътъ какъвъ е. Имате единъ
синъ до известно време е дѣте, но слѣдъ туй дѣтето става неспокойно, па-
лаво, опаки става. Възпитавате го, учите го, но той отъ денъ на денъ става
опаки. Морализирате го, но нему тръбва друго нещо, като онзи човѣкъ, който
работи дѣлго време, казва: копай! не, казва, не искамъ да работя, сложи моти-
ката не иска да работи. Казва: работихъ десетъ часа, не искамъ да работя
вече. Азото токъснали сж се изгубили. Тръбва му нова енергия, ашиятъ синъ, който е недоволенъ
въ къщи, донесете му вие единъ другаръ подобенъ на него, да кажемъ на 5.,

6,10 години веди га ще се изменни естеството. Има вече между тия двъ същества и обмяна на енергията, природата вече действува. Обменят се енергии на вашето дългото, неговият характер се видоизменя до известна степен. Видоизменила се не същината, но има приданък във неговото разположение. Този законъ трябва да го проучвате, понеже тълото, тия милиарди клетки, които съществуват във тълото, същинският законъ седи, ще се яви едно недоволство. Много пъти сме срещали нѣкакъ човѣкъ, добъръ възпитанъ, казва: сега не ме закачай. - Важенъ е въпросътъ. Той маха съ ръка, казва: оставете ме. Онзи, който е разбира закона, трябва подиръ му, какво ти е? Остави го, той, като ти махне съ ръката, казва: нищо не искамъ, нищо не ми е. Той се справя съ глада. Търси той тръгналъ по пъти, търси гостилница да се наяде. Търси нѣкакъ гостилничаръ, но понеже този човѣкъ има вкусъ, той търси по възможност най-хубавата гостилница. Търси форин. Зарежда се въ вашите клетки туй вътрешно недоволство, имате не само съ себе си да се справяте, но имате всички въши слуги, тия милиарди същества, на които вие сте поддаръ. Търси издаватъ гласа си, цѣлъ бунтъ става въ главата, въ дробоветъ навсякъдъ всички ръчи държатъ, казватъ, че управлението на господаря не е таково каквото трябва. Какво ще прави господаръ, какъ ще ги примири? Вие ще внесете този вън новия елементъ въ тълото. Всички денъ вие ще внесите новите идеи и въ вашето тъло колективно ще внесите енергия. Това съ души тия клетки. Учените ще казватъ, че клетки съ били микроскопически. Но тъй не съ неразумни, много разумни съ. У нѣкоги такива клетки има такива специалисти, като стане повръда нѣкъде въ тълото, господаръ ще ги повика нѣкоги отъ учените клетки, той нѣма да дава наставленията си, ще покаже само място за поправката. Той ще се оттегли, но специални учени професори веднага се разпореждатъ, дойде втори трети, поправятъ работата. Намислиш ли се въ работата, казватъ, като знаешъ, направи го. Ти седишъ философствуваш отъ вънъ за Бога, всичко знаешъ, но когата ти, като се охлузи не може да заиздравишъ. Тия професори ще дойдатъ, ще закръпятъ работата, тъй твой хубаво нѣкакъ пътъ закръпватъ, че никакъвъ болѣгъ не остава. Ако не знаешъ, какъ да постъпишъ, много пъти ще стане болѣгъ по тълото, понеже се мислишъ въ работата. Ти казвашъ, въ онзи вътрешенъ процесъ на нашата мисъль, азът не е онзи, което създава мисъльта или човѣшкото съзнание не е, което създава чувствуванията, човѣшкото азъ не трябва да се мисли, то възприема мислите и желанията. Значи мисъльта произхожда отъ нѣкъде, нашата мисъль, нашите чувствувания тъй си иматъ свой произходъ нѣкъде. а кажемъ зароди се въ тебе едно

първо

даже стапитъ хора въ мъсецъ май иматъ любовни настроения. Азъ искамъ да
ви покажа сирата нар природата каква е. Той върви старецъ прѣгърбилъ се,
вглъбилъ се въ разсъждение за онзи свѣтъ, но щомъ дойде нѣкоя мома, той
звѣрти мустакъ. Туй става не по негово желание, то е несъзнателно, тази
сила, която борави въ природата се прѣдава на неговия умъ. Погледне, по-
гледне, дойде друго съзнание, казва: туй е старъ човѣкъ на тази възрастъ
пакъ поглеждашъ на младитъ. Послѣ пакъ забрави, пакъ дойде другото съзнани-
ние, пакъ звѣрти мустакъ, послѣ пакъ се изобличава, казва: старъ човѣкъ си.
Питамъ сега: отъ дѣй той се е науч лъ, отъ дѣй иде осъждението въ него. Старъ
човѣкъ билъ, че какво лошо има, че си хваналъ мустака, защо именно, като
хваналъ мустака и го осукаль, се счита за лошо, какво зло има, отъ дѣй се е
появило това понятие, че има нѣщо лошо въ осукването на мустака. Той не е
това първото съзнание. Този старецъ разбира това чувство, той мисли като
ходи и тропа съ тоягата, че е нормално, че какво нен разрѣшава, той нищо не
разрѣшава съ тоягата. Че той е старъ и това нико не разрѣшава, сега дошълъ
да възприене впечатлениета отъ окръжаваща природа, позасукалъ си мустака.
Да тури редъ и порядъкъ. Като засекалъ мустака, какво има въ това. Искамъ да
разсѫждавате. Единъ денъ ме придружила единъ американецъ мой познатъ, мно-
го интелигентенъ, много разбранъ младъ, момъкъ. Что се разговаряха, дойдех-
ме до едно място, той започна да се смие, истерия го хвана, киска се, киска се.
Обръщамъ внимание, гледамъ на тротояра хвѣрлили на единъ пѣтъ цареви-
ца и жито, той кълве и рови. Смѣе се на пѣтела, той мисли, че като рови, из-
важда царевицата. Казва: азъ се смѣе на този глупавъ пѣтъ, че той рови ка-
мънитъ. Той пакъ ще порови, пакъ ще кълвие. Пѣтътъ кълвие, пакъ рови, пакъ
кълвие, пѣтътъ самъ по себе си, не може да си прѣдстави, че почвата е
твѣрда. Той ровилъ нѣкадѣ. Често ние като този пѣтъ ровимъ безъ да има
нужда, ровимъ безъ да извадимъ нѣщо. Казва: разсѫждавамъ да извадя нѣщо отъ
земята. Какво ще изваждашъ. Най-първо човѣкъ нѣма какво да рови, краката мо-
же да си поврѣди. Ние казваме: трѣба да се мисли. Нѣма какво да се мисли.
Ти не възприемашъ една мисъль, тѣй да правиш много голѣми разсѫждения, нѣ-
ма нужда. Заприѣръ вземете философски, казва нѣкой: докажи ми има ли Го-
сподъ, нѣма ли Господъ. Най-първо нека се разбере има ли Господъ, нѣма ли
Господъ, има ли слѣнци, нѣма ли слѣнци? Понеже въ този юни споръ виене
запомнете отъ видимото въ природата, тий както е законътъ. Който пита: има
ли Господъ, тогава ще поставимъ въпроса: има ли слѣнци, или нѣма слѣнци.

Вечерно връме нѣма сланице. Казвамъ: една научна теория, че слънцето лѣтното връме изгрѣва въ четири часа, или въ 5 часа. Казвамъ: може да се докаже, има известни данни. Сега нищо не съмъ слушал, когато слънцето го нѣма. Сега нѣма сланице тукъ, но на друго място и сега съмъ. Това, което не може да се докаже въ единъ два часа, азъ може да ви докажа, че слънцето лѣтното връме въ четири часа ще дойде. Въ 12 часа го нѣма слънцето, нѣкаждъ по работа, не го знаехъ е, но ви казвамъ, че въ четири часа това сланице, което сега го нѣма ще се яви на еди си място. Че какъ може? Изваждамъ часовника въ четири часа ще дойде. Казва-ти сигуренъ ли си? Хубаво слѣдъ четири часа ще зная. И наистина слѣдъ четири часа това сланице се показва на хоризонта. Казва: сега това сланице ще остане ли за дълго връме. Слѣдъ 12 часа това сланице пакъ ще се изгуби, нѣкаждъ. До вечеръта въ 6 часа то ще си замине и постепенно свѣтлината ще се намали. Уадъ отива. Това ек други теории, кждъ отива какъ се върти земята. Прѣставете си, че нищо не знаемъ, само констатираме факта, какъ се явява и изчезва, може да не са философски, но само констатираме известни явления. Казвамъ: когато ние питаме: има ли Господъ или нѣма то е сѫщото отношение, както онзи да питат: има ли сланице, или нѣма. Този човѣкъ така се е обѣрналъ неговата душа въ неговите отношения че въ отношението на Бога нѣма ясна прѣстава, въ неговия свѣтъ е срѣднощъ. Слѣдователно, ти не може за Бога да му говоришъ. Нѣма никаква прѣстава. Казвамъ: слѣдъ 4 часа ти ще имашъ ясна прѣстава за слънцето. Казвамъ тогава: вие не можете да си представите никакъ Бога въ форма на човѣкъ. Вие можете да си го прѣставите, но въ сѫщностъ онзи, който създадъ нѣщата не мязатъ, нѣщата на него. Че каквате: къ тѣй брието мяза ли на грѣничаря, Той може да направи нѣкое гърне, което да мяза донѣкаждъ на него. Колата мязатъ ли на коларя. Окази лена, която тѣче платно, то мяза ли на нея. Окази, която прѣди, тази жичка мяза ли на нея? Не мяза. Слѣдователно, идейному ние за Бога че имаме една искажена идея неограничена. Туй сѫщество, въ което живѣем и се движимъ, то опредѣля. Значи всичките наши възможности иматъ отъ него, и се прѣливатъ въ него. Каква е неговата сѫщина за винаги ще си остане една великиятъ тайни въ свѣта. Не мислите, че нѣкога ще днате, какво нѣщо е Богъ самъ въ себе си. Защото, ако вие сполучите да опредѣлите, какво нѣщо е Богъ, вие ще бѫдете по-голъми отъ него, отъ туй божество, което вие искате да опредѣлите. Слѣдователно, чомъ това божество е всѣкога по-голъмо отъ васъ, то ще остане всѣкога неопредѣлено отъ вашето съзнание. Сега туй

е за обяснение. Казвамъ: ваннът бидатъ животъ въ сравнение съ сегашния, какъвъ ще биде. Сегашното социално общество за бихащето, какво ще биде? Какъ тръбва да се устрои бихащето общество, че да има хармония между хората. То тръбва да се устрои по известни правила и закони, които вече съществуватъ въ свърта, така живът напредналите същества, светните; така живътъ Боговетъ; така живътъ ангелитъ съ раздълени на иерархии и живътъ въ пълна хармония, въ пълно разбирагество. Между тъкъ има полови различия и между ангелитъ има полови различия, но не такива, каквито съществуватъ между хората. Та казвамъ с га въ новите въянния, казватъ да имаме една религия. Ако една религия ще внесе въ тебе споръ, както сега спорятъ религиозните хора. Религиозните хора съ направили да има спорове. Това не е религия. Истината не може да влезе въ никаква религия. Тя може да биде предпоставка на истината, но Богъ не може да се включи въ никаква социална форма. Религията, да кажемъ, че Богъ е въ православната црква, или въ католическата црква, или въ будистката. Ако кажемъ, само ние както разбираме живота е право. Православните казватъ: само въ нашата црква ще намърите правата идея. Хубаво, ако това е върно, тогава всички тия православни тръбва да бидатъ светни, да няма никакъв споръ. Вие ще кажете: тукъ въ новото учение истината е при насъ. Ако истината е тъй както вие разбирате при васъ, тогава между васъ не тръбва да има споръ. Колко пъти ставатъ спорове, колко пъти ставатъ спорове и то за какво, че нѣкой дѣрпа чѣр мустака. Събрали се нѣкъде, че не поканили еди кого си, или че нѣкой седналъ назадъ другъ напрѣцъ, затакива дѣтински работи споратъ, занимаватъ се още за място, за столове още се борятъ. Може да се борятъ, то е една философия. Щомъ ви дадатъ истинското познание на живота, сто души може да седнате на единъ столъ. Знание ви тръбва. Цѣлото събрание може да се съберете на единъ столъ. Като дойдете, че се смалите, вие ще седнете и ще има място още за сто души. На единъ столъ прѣспокойно може да седнатъ ето- 200 души безъ да има никакъв споръ. Знани тръбва, ако нѣмате знание при такава една форма само единъ може да седне. Споръ има и за храненето, понеже нѣкой взелъ повече, повече яде. Храна има въ природата, коркото храна се дава има и още толковъ хора. Но понеже въ съзнанието нѣма разбиране, тази храна въ природата се прѣвръща на единъ излишъкъ. Постоянно съществуватъ тия спорове при сегашното свѣтъннне социално състояние. Сегашнинътъ споръ на своеизравните дѣца. Въ края на хранящата този въпросъ ще се уреди, така, че всички тия които спорятъ, ще бидатъ приятели, ище повече, ато започнете отъ последния

слуга до последния господар, от последния служител до патриарх, всички ще бдат приятели на об основание. Тогава ще мириса свърътъ. Че смъртъта това е едно наказание за онзи, който не разбира Божия законъ.

Хлѣбът е малко, неблагодаренъ си, даватъ ти още, неблагодаренъ си, пакъ ти даватъ, неблагодаренъ си, всичко каквото ти дадъ Господъ неблагодаренъ си.

Най-послѣ дойде голъмиятъ протестъ вземе всимко, каквото имашъ. Тогава ни утѣшаватъ, че като идешъ въ ония свѣтъ. Тий не се говори, туй не минава, като идешъ въ оня свѣтъ. Като те изпъжатъ отъ училището, кидъ ще идешъ. Ако ти въ училището си неподчетенъ, може ли, като идешъ да бдешъ най-помтениятъ. Каквото си тукъ на земята, такъвъ ще бдешъ и въ другия свѣтъ. Ако тукъ си неподченъ човѣкъ, ако тукъ си разплакалъ и сухо и сурово, като идешъ въ ония свѣтъ, че тамъ още като умиращъ, ще влезе всичките предпазителни мѣрки да се освободятъ отъ тебе. И тамъ ще бдешъ такъвъ. Казвамъ: наскъкъ да ни убдятъ, че тукъ човѣкъ може да биде злъ, на оня свѣтъ да бдѣ добъръ. Мѣстото не имѣніе. Мѣстото не имѣніе. Общественото положение съзнателното на хората до известна степенъ. Законътъ не противоположностъ на 2-ти. Този законъ е характеренъ за двѣ единици. Спорътъ между двѣ единици може да се поправи. Едната единица то съ двѣ числа, които се борятъ. Първата единица е направилъ бащата, втората единица е направилъ синътъ, следователно въ това отношение майката ще бдѣ въ срѣдата, отъ едната страна бащата отъ другата синътъ, че образуватъ любовъта. Ози е законътъ. Майката нечестиви смили едната идивица, затуй вѣче иде дѣлението. Казвамъ: единицата се дѣли. 1/10. Защо се дѣли единицата? Ако тази единица не се дѣлеше сама на себееси, щѣ да има голъмо нещастие въ свѣта. Благодарение че може да се дѣли, може да се поправятъ погрѣшките въ свѣта. Законътъ на поправянето, дробътъ това е методъ за смиливане, работи съ дробъ въ даденъ случай. Трѣбва да знаешъ, единица ли трѣбва да останешъ, или да се дѣлишъ. седишъ въ водата, допускните цѣла единица има около тебѣ 50 килограма злато и въ водата ти потъвашъ надолу. О имашъ сила, тѣ съ куки накачени, откачиши една хвѣрляшъ, откачиши друга, хвѣрляшъ. Пс хвѣрляшъ дотогава, докато се уравновѣси относителното ти тегло съ водата, да можешъ да седишъ, друго яче съ тази тихестъ, ти ще идешъ на дѣнкото на корето, че изгубишъ животъ. Когато дойдете до мякона за относителното разбиране въ свѣта, изхвѣрлете всичко основа излишно, което може да произведе споръ въ душата. Дотогава, докато споръ въ свѣта за своятъ права, ти воввади въ свѣта. Който воява, той не

е на правия пътъ. Той въпроса може да го разръши, но винаги ще излъзу със счупена глава, със счупен кракъ, той нищо не разръшава. Природата обича разръшаването на въпроса, на най-малките житейски. Казвамъ: ти ще разбереш единицата, ще вземеш побожението въздане съчай, баща ли яси, или синъ.

Следователно, ако си баща, ще се увийш само веднажъ на мъседа / въ дома. Майката е господарка. Ако си въ положението на синъ, каквото майката заповъдва ще изпълняваш. Но умната майка ще изпълняваш всичките разпореждания без никакво противоречие. Да кажемъ, събудиш се сутринъ въ черити часа, вие които тръгвате въ пътя на новото учение, нъщо ви казва: стани. Ти искаш да станеш, единично отвънъ е малко студено сутринъта, но изведнажъ не искаш да станеш, започваш да разсаждаш, извадиш носа, ръжката настъни, казваш: студено. Чакаш да стане жената да запали печката, че дотогава подъ йоргана. Стани веднага. Като дойде тази мисъл, стани. Казваш, че истина малко. Домъ станеш, наметни се съ йоргана отгоре. Никакво разръщение, нъма да туриш йоргана отгоре, нъма да разсаждаш, стани, облечи се, майка ти те вика, дълго време баща ти не е идвалъ, твоята майка казва: стани. Ега ти седиш подъ йоргана, не ставаш. Тогава въ природата има експултори, които ще дойдатъ, майката ще прави да те напомнятъ по всичките правила. Целия денъ ти ще си неразположенъ духомъ, ижично ти е, криво ти е, не знаеш причината, стъга ти нъщо. Дойде едно вътрешно разказание въ душата, че си направилъ некаква погръшка, не си станалъ на време. Прѣставете си, мине единъ човѣка, казва ви да станете въ четири часа. Казвате, става ли се въ четири часа. Може да станеш. Прѣдложиши имъ. Сега настъпва тръбба да ни заставятъ да станемъ. Прѣставете си, че вие единъ човѣкъ ви обѣщасе точно въ четири часа носи 200000 лева, ние нъмате нито петъ пари, трепиримъ за 200000 лева. Ставате въ 4 часа, даже прѣди 4 ставете ще бидете облечени и чакате при вратата веднага, като днесе торбата да я вземете. Уменъ е този човѣкъ. Ако взахните този човѣкъ ще мине и ще замине. Тогава ще изгубишъ. Ти сутринъ гледашъ на време да сядешъ, даже половина часъ по-рано си станалъ. Ще вземешъ торбата. Казва: радвамъ се, че си станъ рано. Ние сега разсаждаваме философски тръбва ли или не. То е губене на време. Има нъща въ природата, които не могатъ да изискватъ разсаждение. То е интуитивно възприемане / ти ще разсаждашъ, слѣдъ като приемешъ тази голямата кесия, тогава седи разсаждавай, колкото искашъ. Но ози който носи кесията никакво разсаждение, ще сядешъ точно на време, ще благодаришъ, ще кажешъ: много ти благодаря, че си направилъ трудъ да я донесешъ.

11

Слава ще седиеш, ще разсаждаваш, колкото искашъ, прави съмътка. По никакъ начинъ не философствувай, внесете кесия най-първо. След туй четете двашъ тримъ, колкото искашъ. Внесете толковъ за това, за нова, за пъцата, за жената за автомобилъ. ^{забира се} 200000 златни, тъкъ си дна почтена сума. Колко милиона правятъ на балгарски левове, по 30 лева да ги туримъ швейцарски. (60000000 лв.) Единъ балгарски милионеръ, който може комфортно да живее.

11

Отсега пататъкъ тръбва да имате максими, тръбва да знаете, какво нъщо е съмейството. ^{Ако} Ти нъмаш сина тайка, която да е оставила единъ свещенъ образъ въ ума ти, то не е съмейство. ^{Ако} Ти нъмаш единъ баща, когото свещено да очакваш да видишъ, това не е съмейство. Бащата да биде нъщо свещено въ твоята душа. Майката, като дойде да причини радостъ, така тръбва да биде бъдещето съмейство. Сера синоветъ казватъ за бащата: нашиятъ старикъ да си върви за оня светъ. Кудъ е тогава бащата. Старикътъ да си иде въ оня светъ, бащата го няма. И за майката казватъ: бащата старница да си иде въ оня светъ. Майката и няма. Синътъ казва за бащата: да си върви. Неговиятъ синъ казва: да си върви и т.н. Тогава кидъ ще му излъзи крайтъ? Този да си върви онзи да си върви, какво се постига тогава? Ние се намираме въ положението: вземенъ една лопата пръстъ, туримъ я, вземенъ второ, туримъ я, труцишъ, натрупашъ една грамада съ пръстъ, какво си разръшилъ. Ничо не си разръшилъ, тази пръстъ тръбва да се разсъе, да се въе да израсте нъщо, любовни, круши, ^{давамъ}: първото нъщо, къмъ което тръбва да се върнете е слъдното: да възстановето внова положение въ васъ на майка ви, което е съществувало. Майката кидъто и да е ти, съществува въ всичко. Или да ви ката да добнете вие за любовъта единъ свещенъ образъ. Ти всъкога внася новия животъ. И за мъдростъта бащата, тръбва да имате свещенъ образъ. Майката и баща-човъкътъ на свътлината да бъдатъ два образа свещени, ако помислишъ за бащата и майката, всичъ скърби и страдания да се стопатъ, да се зарадвашъ, като помислишъ заради него, всяка скарбъ, и да недоволство, всичко да изчезне. Като помислишъ за майката си същото, всички страдания да изчезнатъ. Като помислишъ за майка си чомъ се махатъ всички скърби и страдания, то е майката. ^{Домъ} като помислишъ за бащата и всички скърби и страдания изчезватъ, то е бащата. ^Н е се ли махатъ скърбите и страдания, или той не ти баща, или ти не си разбралъ баща съ тъкъ съ новитъ въянния, новитъ тежнения, които тръбва специално да скланете. Има такива положения. То е единъ романъ. Има една княгиня, която се оженва за единъ господинъ отъ друго положение. Тя казва: толковъ години сме живели

още толкова искамъ да живѣя не сме си казали горчива дума, всѣкога съмъ билъ радостна да направя нѣщо заради него. Може и други примери да съществуватъ въ свѣта. ~~Та~~ сегашната животъ е една прѣходна фаза на онзи съвършениъ животъ, който настъпва. Ако ние въ бѫдащето ще вълеземъ да създаваме както сегашния порядъкъ на нѣщата, съ такива съмейства, съ такива разбирания, съ такива дѣца, такива дѣщери, то е гу=ене на врѣмѣ~~X~~ туй може да го правятъ невѣжитъ, но хората на бѫдащата куртюра, хората, които се готвятъ за небето, разрѣшаватъ великия въпросъ, да раждатъ прѣстѫпници като Кайна, какъвъ смисълъ има животътъ. Светии трѣбва да рагдатъ. Една майка прѣди да роди трѣбва да знае, какъвъ ю бѫде синътъ, синътъ, който ще бѫди, да бѫде светия. Той, като дойде може да донесе всичкото благословение съ себе си.

Като четете тия

евангелия, има печатани, има и непечатани

Христосъ е училъ дѣроводѣлство. Баща му билъ много виденъ дѣроводѣлецъ и отъ царския дворъ заръчали една работа много трудна~~а~~ ача му правилъ, но не могълъ да я направи, че се компрометира. Като дошълъ Иосифъ само миналъ и направилъ работата. Онзи, който слиза отъ небето, разбира отъ дѣроводѣлство, той знае да разтѣга. ^Н ему не му трѣбва херенде~~Безъ~~ херенде може да направи работата. Всѣки гардеробъ може да направи безъ херенде, ~~никакъ~~ безъ туткалъ може да го направи. Та казвамъ, слѣдъ като се и чилъ бащата цѣла седмица, той изведнажъ го направилъ за половина часъ. Казва: слѣдъ половинъ часъ ю бѫде гардероба. Бащата, като се върналъ, погледналъ сина, очудилъ се че може една такава трудна работа да я направи за така малко врѣме. Дотогава той мислилъ за сина си, но като видѣлъ, че това направилъ, измѣнилъ си мнѣнието, видѣлъ че има единъ талантъ въ живота~~а~~ казвамъ ние сега по старит начини се стремимъ, астрологътъ еди кой еди какъ казалъ, но прилагаме та-теория не върви. Теорията не е лоша, какво не върви. Тия философи съ разрѣшавали по обикновенитѣ пътища. Туй, което тѣ знаятъ съ прави. Обаче съществува единъ вътрѣшенъ законъ. ю се стремете вие отъ окръжавщата срѣда вие да подберите вдѣхновение, да почерпите знанието си. Знанието ще дойде отгорѣ отъ слѣницето, отъ далечнитѣ звѣзди, туй знание нѣма да дойде отъ е обикновенитѣ хора. Той ю дойде отъ тамъ~~а~~. Този трѣбва да е дошълъ отъ нѣкакъ, ако можеше отъ земята. Казва: "Създаде Богъ земяна и небето и земята бѣше неустроена, духътъ Божий се носише надъ нея." Всичко, което е на земята отъ далечни места е носено материала да се направи. Тази земя не е още устроена, животътъ не е внесълъ нѣщо, нѣщо ново трѣбва да се внесе. Въ всѣка

епоха се внася нова вълна, новъ животъ тръбва да дойде. Този вониятъ живот наричатъ го новораждане, ако този новъ животъ не дойде, каква е вашата философия. Та е позната. Ти може да храниш една котка, колкото искаш, тя като ще си остане; ти може да храниш единъ волъ, колкото искаш, той волъ ще си остане; ти може единъ съвремененъ човекъ да го храниш, да го възпитаваш, той такъв ще си остане. Ако дойде туй новото, то ще измени формите веднага, че дойде Божественото и една вътръшна красота ще остави.

Казвамъ сега: какво разбрахте. Вие ще кажете: много разбрахме. Радвамъ се, че чного разбрахте, някой ще каже, че всичко се изясни. Ако всички се изясни, азъ се радвамъ, че се е изяснило. Пита единъ братъ, той мълчи. Ти говориш по философията, понеже туй, което не може да се изрази е върно. Научно може да се определи, когато някой прави приложение на опитъ, намира се във едно трудно положение да заставиш една муха, която кацнала на носа слизи отъ носа, ракъ се каца, въднашъ, два пъти ужъ съ мисълта си работиш. Казваш: имамъ много силна мисълъ. Дойде една муха, той фиксира мисълта, мисли, мисли, мухата не го разбира. Казвамъ: сега за да може да изпъдиш мухата, тръбва да разбираш нейния езикъ. Ако тази муха, която играе на моя носъ, знай, кждъ е слабостъта ми, може да я изпъди. Тя е мажка, казва: не може ли да ми покажеш някоя мрма, така не се живее, тъпци той, тази работа не може твой. Искамъ да знай, защо тази е седиала на носа ми и ме бута. Не, не тя си има точно опредълена идея като муха. Казва: разръши моя въпросъ. Казвамъ: не знай, какво говориш, разръшавамъ моя въпросъ, ти ще бъдеш свободна. Та не мислите, умни съ мухите. Тукъ има единъ приятел, азъ няма да му кажа името, той във фирмъ дни, когато се е обрналъ, когато влязълъ въ рамките на новото учение, турнилъ си на умъ да става рано. Понеже билъ малко мързеливъ, имало единъ мълчъ золникъ въ къщи, всяка сутринъ дойде, кацне на носа му, събуди го. Той му казва: стани и вземи да се помолишъ на Бога. Слъдъ като го събуждалъ цѣлъ мъсецъ така, той една сутринъ станалъ недоволенъ и го убилъ, казва: защо ме беспокояш въ къщи. Умна муха е това, казва: стани, връме е. Значи, ти разбира, казва: стани да се помолишъ. Каква умна муха. Та въ дадения случай мухите не съ толкова глупави, някога да, но някога съ много умни. Много пъти мухите съ спасявали жената да не бъде бита отъ мажка. Мажкътъ намислилъ да бие жена си, мухата кацне отъ тукъ отъ тамъ той се позасмѣе, погледне жена си, казва: Ако не бъше тази муха, щъкъ да ти кажа тебе, ной той маха на мухата. Казвате: защо съ мухите въ къщи? Много жени въ България съ спасени отъ мухите. Туй не може да го докажа научно но дани има. Правилъ съмъ наблюдение на дѣцата. Някое пъти някое дѣте иска

да хаврли камъкъ, тамънъ дигие ржката, каше нѣкоя муха, то махне, нѣкоя птица иска да хаврли камъкъ на нѣкоя птичка, каше една муха, нѣкоя птица хаврли хаврля камъка, нѣкоя птица оставя. Въ природата съществува единъ разуменъ законъ, на който винаги същества безъ голъмо противорѣчие, Богъ не обича насилието. Трѣбва да знаете, всичко върви къмъ най-малко съпротивление. Богъ е допусналъ грѣха, като необходимост, понеже вървимъ по пътя на най-малкото съпротивление. Той не иска да ограничи свѣта по механически начин, понеже невидимиятъ свѣтъ ще изхарчи десетъ пъти повече-енергия енергия, отколкото сега, ази енергия е потрѣбна. Отъ економическо гледище е допуснатъ грѣха, понеже да се ограничи грѣха, ще се изхарчи повече енергия. Но сега силитъ на злото се използватъ въ плюсъ, за нашето самоусъвършенствуване. Ако нѣкой птица се опитате, чѣзъ насилие, вие никога не се стремете чѣзъ насилие да мислите, защото по пътя на най-малкото съпротивление гледайте, отдалечавайте се отъ пътя, давайте място на . дойде една мисълъ, дай място; дойде едно желание, дай му място. Домъ се противиши, ти веднага се заразявашъ. Всъко съпротивени е заразяване, защото грѣхътъ това си същества. Мисълъ дяволътъ, поздрави те и го поздрави, не говори за рогата му, не говори за копитата му, не ходи да разправиш , какъв е дяволътъ. Той се обижда, като чуе. Азъ може да приведа едно примѣръ. Единъ евангелистъ Илайдъ Иомъкъ, говорилъ за дявола, но послѣ го турилъ на мястото въ трудно положение. Е се занимавайте съ дявола. Забълдъте, че когато отиде въ свѣтата Господенъ, го приеха много добре. Господъ казва: обръналъ ли си внимание на моя рабъ Йовъ. Богъ казва, че нѣма като него. Върно е, тия факти, които изнасяшъ съ вѣрни, но ти си му далъ хиляди камили, овци, като е единъ князъ, кой нѣма да живѣе, но я му отнеми тия работи, опитай го, Господъ казва: добре. Уисъ е той, казва: и азъ ще живѣя твой, и азъ ще бѫда светия, като имамъ всичко, но да се отнематъ тия работи. Господъ казва: опитай го. Праща го за учителъ, за професоръ въ комисията да изпита Йова. И започватъ изпитанията. Жой птица може да се изпратенъ дяволъ въ изпитната комисия, нѣма да роптаещъ по който и да е предиетъ, нѣма да му казвашъ, че е дяволъ. Не е работа, че е дяволъ, но че е духъ. Че съмъ лошъ, казва, то е моя работа. Че ти трѣбва да живѣешъ, че трѣбва да те изпитамъ, то е твоя работа, какво съмъ азъ, то се отнася за мене, азъ отговарямъ за себе си. Въ туй отношение трѣбва да бѫдете смили. Въ новото учение маме максими, които, ако сте говори, че се изнесатъ паралелно, за да видите, въ какво бѫдащето общество ще се различава отъ сегашното. методитъ, които тогава ще се приложатъ въ възпи-

танието, може и отсега да се приложатъ. Ако вие не можете да ги приложите във вашия животъ, какво приложение няма, никакъв ангелъ няма да дойде, никакъв свѣтия няма да дойде да се занимава съ васъ, да ви възпитава. Много се изисква. Сега имете по единъ ангелъ, който иде по единъ два пъти слиза на денъ, но като му остане връме, двубодно да се занима съ васъ. Но постоянно съ васъ да се занимава, не може, тъкъм ангелъ си иматъ работа. Отъ малкото, което искатъ да внесатъ въ вашия животъ, вие тръбва да бъдете ~~дължими~~ готови да го използвате. Сега казвате, нима азъ съмъ единъ ангелъ. Чакайт доказателство да бъдаше, когато имаме повече срѣдства, като разполагаме. Тогава ще ви се даде билетъ да идете въ ония свѣтъ да разберете. Не по този начинъ, но който карата отеватъ сега, но научно специалниятъ начинъ съ билетъ, ще се пише до ония свѣтъ, че има отгорь писмо, че се даде специална колесница, че ви пратятъ, че ви заведатъ, вие ще се върнете на земята съ почети. Като се върнете, ще имате знани, че сте били въ небето, като Моисей, когато слизаше отъ планината и същие нѣщо съ себе си.

Зора се свѣтла за зорява.

Божията любовъ носи палиния животъ!